

Euroopan unionin
neuvosto

Bryssel, 15. kesäkuuta 2018
(OR. en)

Toimielinten välinen asia:
2016/0070 (COD)

9383/18
ADD 1

SOC 398
EMPL 248
COMPET 367
MI 396
JUSTCIV 149
CODEC 867

ILMOITUS: I/A-KOHTA

Lähettäjä:	Neuvoston pääsihteeristö
Vastaanottaja:	Pysyvien edustajien komitea / Neuvosto
Asia:	Ehdotus Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi palvelujen tarjoamisen yhteydessä tapahtuvasta työntekijöiden lähettämisestä työhön toiseen jäsenvaltioon annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 96/71/EY muuttamisesta (ensimmäinen käsittely) <ul style="list-style-type: none">– Säädöksen hyväksyminen– Lausumat

Komission lausuma

Direktiivin 96/71/EY 3 artiklan 7 kohdan toisessa alakohdassa, sellaisena kuin se on muutettuna nyt hyväksytyllä direktiivillä, säädetään, että lähetettynä olosta maksettavat lisät katsotaan osaksi korvausta siltä osin kuin niitä ei makseta korvauksena lähetettynä olosta aiheutuneista tosiasiallisista kustannuksista, kuten matka-, majoitus- tai ruokailukustannuksista. Siinä säädetään myös, että "vaikuttamatta 1 kohdan h alakohdan soveltamiseen työnantajan olisi korvattava tällaiset kustannukset lähetetyille työntekijälle tämän työsuhteeseen sovellettavien kansallisten lakien tai käytäntöjen mukaisesti".

Komissio katsoo, että "työsuhteeseen sovellettava kansallinen laki tai käytäntö" on periaatteessa kotijäsenvaltion kansallinen laki tai käytäntö, ellei kansainvälistä yksityisoikeutta koskevien unionin sääntöjen nojalla toisin päätetä. Kun otetaan huomioon tuomioistuimen tuomio asiassa C-396/13 (59 kohta), korvaus kattaa myös tilanteen, jossa työnantaja vastaa työntekijöiden kustannuksista ilman, että työntekijöiden on maksettava ne ensin itse ja haettava sitten korvausta.

Komissio panee merkille, että nyt hyväksytyn direktiivin mukaisesti kansainvälisen maantieliikenteen suuren liikkuvuuden vuoksi työntekijöiden lähettämistä koskevia tarkistettuja sääntöjä sovelletaan kyseiseen alaan vain sen säädöksen soveltamispäivästä, jolla muutetaan direktiiviä 2006/22/EY valvontavaatimusten osalta ja vahvistetaan direktiivejä 96/71/EY ja 2014/67/EU koskevia erityisiä sääntöjä siltä osin kuin on kyse maantieliikenteen alan työntekijöiden lähettamisestä työhön toiseen jäsenvaltioon.

Komissio pyytää Euroopan parlamenttia ja neuvostoa hyväksymään kyseisen säädöksen nopeasti sääntöjen mukauttamiseksi alan lähetettyjen työntekijöiden erityistarpeisiin siten, että samalla varmistetaan maantieliikenteen sisämarkkinoiden moitteeton toiminta.

Direktiivi 96/71/EY ja direktiivi 2014/67/EU ovat edelleen voimassa maantieliikenteessä alakohtaisen säädöksen soveltamispäivään saakka. Näitä säädöksiä ei sovelleta maantieliikenteen toimiin, joihin ei liity työntekijöiden lähettämistä.

Komissio seuraa edelleen tiiviisti nykyisten sääntöjen asianmukaista täytäntöönpanoa erityisesti maantieliikenteen alalla ja toteuttaa tarvittaessa toimenpiteitä.

Kroatian, Latvian ja Liettuan lausuma

Kroatia, Latvia ja Liettua tukevat tavoitetta parantaa lähetettyjen työntekijöiden asemaa. Huolimatta muutamista parannuksista, joita nyt on sisällytetty *ehdotukseen Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi palvelujen tarjoamisen yhteydessä tapahtuvasta työntekijöiden lähettämisestä työhön toiseen jäsenvaltioon annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 96/71/EY muuttamisesta*, katsomme, että tekstissä ei ole aikaansaatu oikeaa tasapainoa työntekijöiden suojelun ja palvelujen tarjoamisen vapauden välillä.

Niiden huolenaiheiden lisäksi, jotka on esitetty *23. lokakuuta 2017 Luxemburgissa pidetyn Euroopan unionin neuvoston 3569. istunnon (työllisyys, sosiaalipolitiikka, terveys ja kuluttaja-asiat)* pöytäkirjaan liitetystä lausumassa korvauksen käsitteen, tämän ehdotuksen kilpailukykyvaikutusten ja mahdollisten haittojen osalta, me uskomme, että Euroopan parlamentin kanssa sovittu kompromissiteksti sisältää useita direktiivin soveltamisalan ylittäviä ja oikeudellista epävarmuutta aiheuttavia säännöksiä ja saattaa näin ollen mahdollisesti johtaa Euroopan unionissa rajat ylittävien palvelujen tarjonnan vapauden rajoittamiseen.

Lisäksi katsomme, että kansallisen lainsäädännön osaksi saattamiseen varattu kahden vuoden aika ilman asianmukaista siirtymäaikaa ei riitä merkittävästi uudistuneeseen sääntökokonaisuuteen mukautumisen käytännön vaikutusten huomioimiseen varsinkaan pk-yrityksissä.

Tšekin tasavallan, Slovakian ja Portugalin lausuma

TSTK-neuvosto totesi lokakuussa 2017 muodostetussa yleisnäkemyksessään, että yritykset (varsinkin pk-yritykset) tarvitsevat riittävästi aikaa mukautuakseen lähetettyjä työntekijöitä koskeviin uusiin sääntöihin (erityisesti äskettäin käyttöönotettuun korvauksen uuteen käsitteeseen), ja katsoi, että tarkistetun direktiivin soveltamista olisi lykättävä neljällä vuodella. Myös Euroopan komissio hyväksyi tämän.

Tiedostaen lainsäätäjien neuvotteluprosessin aikana tekemät myönnytykset on kuitenkin valitettavaa, että kolmikantaneuvotteluissa aikaansaadussa lopullisessa kompromississa soveltamisen lykkäämisaikaa on lyhennetty merkittävästi pelkästään kahteen vuoteen, jolloin se vastaa aikaa, joka on varattu direktiivin saattamiselle osaksi kansallista lainsäädäntöä.

Tässä yhteydessä Tšekin tasavalta, Slovakia ja Portugali kehottavat jäsenvaltioita ja Euroopan komissiota ottamaan asianmukaisesti huomioon nämä olosuhteet (sekä niiden asioiden monimutkaisuuden, joiden käyttöönottoon tässä tarkistuksessa pyritään) arvioitaessa sitä, pannaanko työntekijöiden lähettämistä koskevat uudet säännöt merkille ja noudatetaanko niitä, sekä sitä, mitkä seuraamukset ovat oikeasuhteisia, etenkin tarkistetun direktiivin soveltamisen alkuvaiheessa sen tultua voimaan vuonna 2020.

Unkarin ja Puolan lausuma

Olemme sitoutuneet työntelijöiden suojeluun, petosten ja väärinkäytösten torjuntaan sekä sisämarkkinoiden yhtenäisyyden turvaamiseen. Uskomme, että direktiivissä 96/71/EY työntekijöiden lähettamisestä työhön toiseen jäsenvaltioon palvelujen tarjoamisen yhteydessä (jäljempänä direktiivi 96/71/EY) on aikaansaatu hienovarainen tasapaino työntekijöiden suojelun ja palvelujen tarjoamisen välille. Pidämme valitettavana, että kyseisen direktiivin muuttamista ehdotettiin ennen kuin sen täytäntöönpanodirektiivin (2014/67/EU¹) soveltamisen vaikutukset ovat nähtävissä.

Katsomme, että direktiivin 96/71/EY muutos rajoittaa palvelujen tarjoamisen vapautta perusteettomasti ja suhteettomasti. Sen sijaan, että se toimisi työntekijöiden suojelun välineenä, se todennäköisesti edistää protektionistisia toimia. Mitä todennäköisimmin se muuttaa työntekijöiden lähettämisen oikeusinstituution itsessään merkityksettömäksi ja heikentää merkittävästi unionin kilpailukykyä kokonaisuudessaan.

Olemme myös huolissamme useiden säännösten oikeudellisesta epävarmuudesta. Oikeudellinen epävarmuus ja hallinnollisen taakan lisääntyminen vaikuttavat eritoten pieniin ja keskisuuriin yrityksiin (pk-yrityksiin). Kaksivuotinen siirtymäaika ei riitä uusiin sääntöihin mukautumiseen varsinkaan pk-yrityksissä.

Näkemyksemme on, että direktiivin 96/71/EY muutosta ja erillistä ehdotusta työntekijöiden lähettämistä koskevista erityissäännöistä maantieliikenteen alalla (erityissäännös) olisi tullut käsitellä yhtenä kokonaisuutena. Neuvottelut erityissäännöksistä jatkuvat edelleen; siksi direktiivin 96/71/EY muutosta ei lähtökohtaisesti voida pitää tasapainoisena tekstinä. Vaikka yksinomaan Euroopan unionin tuomioistuimella on toimivalta tulkita EU:n lainsäädäntöä, katsomme kuitenkin, että on epäilyttävää soveltaa työntekijöiden lähettämistä koskevia nykyisiä sääntöjä maantieliikenteen alaan. Ymmärrämme asian niin, että direktiivin 96/71/EY muutos ei sekään vaikuta tähän oikeudelliseen tulkintaan.

¹ Direktiivi 2014/67/EU palvelujen tarjoamisen yhteydessä tapahtuvasta työntekijöiden lähettamisestä työhön toiseen jäsenvaltioon annetun direktiivin 96/71/EY täytäntöönpanosta sekä hallinnollisesta yhteistyöstä sisämarkkinoiden tietojenvaihtojärjestelmässä annetun asetuksen (EU) N:o 1024/2012 (IMI-asetus) muuttamisesta.